

Sygn. akt IV P 38/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący **SSR Magdalena Piątkowska**

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa **W. K.**

przeciwko (...) Spółka z o.o. w Ś.

o wynagrodzenie za pracę

I powództwo oddała;

II zasądza od powódki W. K. na rzecz (...) Spółka z o.o. w Ś. kwotę 467 zł. zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka W. K. wystąpiła przeciwko pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ś. o zasądzenie na jej rzecz kwoty 590 Euro tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od (...) roku i od (...) roku.

W uzasadnieniu zgłoszonego żądania podniosła, że zawarła z pozwaną umowę o pracę na czas określony w charakterze opiekunki, zgodnie z którą miała mieć zapewnione wyżywienie. Przez okres pięciu tygodni powódka na zakupy żywności dla dwóch osób otrzymała tylko 50 Euro, przy czym miesięczne koszty wyżywienia wynosiły minimum 150 Euro. Powódka z własnych środków kupowała żywność na własne potrzeby, a w międzyczasie pracodawca rozwiązał z rodziną umowę o opiekę. Ponadto pozwana zaproponowała powódce pracę opiekunki osoby starszej chorej na demencję, za która to ustalono wynagrodzenie w wysokości 1100 Euro. Po przybyciu na miejsce okazało się, że opieki wymaga dwóch domowników. Po interwencji powódki podwyższono jej wynagrodzenie do kwoty 1200 Euro.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, że powódka była poinstruowana o konieczności wykonywania zakupów, podstawowych produktów żywnościowych oraz poinformowano ją o konieczności rozliczania przekazywanych jej na poczet zakupów pieniędzy. W dniu 27 czerwca 2014 roku pozwana zawarła z powódką kolejną umowę o pracę na czas określony, przy czym ustalono wynagrodzenie w kwocie 1680 zł miesięcznie oraz ustalono, że w związku z pobytem powódki poza granicami kraju będzie otrzymywała diety. W rozmowie telefonicznej ustalono z powódką, iż w związku z zaistnieniem okoliczności skutkujących koniecznością dodatkowych obowiązków, łączna wartość wynagrodzenia oraz diet zostanie zwiększona do kwoty 1200 Euro. W związku z tym dodatkowe obowiązki wykonywane przez powódkę zostały już zrekompensowane podwyżką.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu (...) roku pomiędzy pozwana a powódka zawarta została umowa o pracę na czas określony od dnia (...) roku. Zgodnie z umową powódka zatrudniona była jako pomoc domowa z funkcją opiekuńczą, przy czym została oddelegowana do pracy do Niemiec. W czasie zatrudnienia miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 1680 zł brutto. Dodatkowo powódce wypłacano diety za prace poza granicą kraju, które wraz z wynagrodzeniem z umowy o pracę wynosiły 1.100 Euro netto miesięcznie.

Do obowiązków powódki należało: higiena i pielęgnacja osoby starszej, aktywizacja fizyczna i umysłowa osoby starszej oraz prowadzenie gospodarstwa domowego osoby starszej w tym m. in. zakupy, opłacanie rachunków, gotowanie, załatwianie spraw urzędowych. Powódka otrzymywała środki na sfinansowanie zakupów od rodziny osoby, którą się opiekowała, przy czym zobowiązana była do szczegółowego rozliczenia dokonanych zakupów poprzez przedłożenie stosownych, wiarygodnych dokumentów.

Po przyjeździe na miejsce powódka dostała od wnuka swojej podopiecznej kwotę 50 Euro na zakup żywności. Po około dwóch tygodniach, z uwagi na wykorzystanie tych środków powódka zadzwoniła do wnuka podopiecznej, informując go o braku pieniędzy na zakup żywności, prosząc o przekazanie pieniędzy. Mężczyzna zadzwonił do swojej babci z prośbą aby dała powódce pieniądze, jednakże podopieczna nie przekazała jej żadnych pieniędzy. O sytuacji tej powódka nie informowała pozwanej.

Dowód:

- akta osobowe powódki – w załączeniu;
- zeznania świadków J. Ż. i R. S. – e protokół z dnia (...) . k. 59;
- częściowo zeznania powódki – e protokół z dnia (...) . k. 59.

W dniu (...) roku strony zawarły kolejną umowę o pracę na czas określony od dnia (...) roku, na mocy której powódce powierzono obowiązki pomocy domowej z funkcją opiekuńczą na terenie Niemiec w ramach delegacji służbowej. W ramach umowy o pracę ustalono wynagrodzenie powódki w kwocie 1680 zł brutto miesięcznie oraz ustalono, iż w związku z pobytem poza granicami kraju powódka będzie otrzymywała diety, które wraz z wynagrodzeniem z umowy o pracę wynosiły 1.100 Euro netto miesięcznie.

Po przyjeździe na H. okazało się, że oprócz podopiecznej powódki J. M., opieki wymaga również jej mąż H. M., o czym powódka nie została poinformowana. Powódka skontaktowała się telefonicznie z pozwaną i opisała zaistniałą sytuację. Po telefonicznej interwencji powódki, w związku z koniecznością dodatkowych obowiązków, łączna wartość wynagrodzenia za prace oraz diet została zwiększona do kwoty 1200 Euro miesięcznie.

Dowód:

- akta osobowe powódki – w załączeniu;
- zeznania świadków J. Ż. i R. S. – e protokół z dnia (...) . k. 59;
- częściowo zeznania powódki – e protokół z dnia (...) k. 59.

Powódka dwukrotnie wzywała pozwaną do zapłaty w dniu (...) roku i (...) roku, jednakże bez żadnego rezultatu.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty – k. 12,13.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania świadków J. Ż. i R. S. oraz częściowo powódki W. K., jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków, bowiem twierdzenia tych osób były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie ci potwierdzili fakt pracy powódki na terenie Niemiec w charakterze pomocy domowej z funkcją opiekunczą oraz wskazali jakie obowiązki spoczywały na powódce w ramach zawartej umowy o pracę. Ponadto z zeznań tych świadków wynika, że po telefonicznej interwencji powódki, wynagrodzenie w ramach umowy o pracę z dnia (...) roku łącznie z przysługującymi powódce dietami zostało podwyższone do łącznej kwoty 1200 Euro miesięcznie. Świadkowie ci nie potwierdzili natomiast, aby powódka zgłaszała pozwanej jakiegokolwiek problemy związane z otrzymaniem pieniędzy od rodziny podopiecznej na zakup artykułów żywnościowych, wskutek czego zmuszona była dokonywać zakupów żywności za własne środki.

Zeznaniom powódki Sąd dał wiarę jedynie w części, w jakiej pokrywają się z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków.

Zgodnie z art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Natomiast art. 77⁵ § 1 kp stanowi, że pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że powódka pracowała w okresach objętych sporem i za pracę tę uzyskała wynagrodzenie, jak również diety z uwagi na pracę poza granicami kraju.

Powódka podnosiła, że na zakup żywności dla dwóch osób na okres pięciu tygodni otrzymała jedynie 50 Euro i w związku z tym zmuszona była kupować żywność na własne potrzeby, jednakże twierdzeń tych w żaden sposób nie wykazała. Powódka dołączyła do pozwu wyborcze paragony, które jej zdaniem stanowią dowód ponoszonych przez nią wydatków na zakup żywności. Paragony te nie zostały jednak uznane przez Sąd za dowody w sprawie, ponieważ nie są one dokumentami imiennymi, wskazują jedynie jakie towary i za jaką kwotę zostały kupione, przy czym nie wynika z nich kto dokonał zakupów i na czyją rzecz były to zakupy. Ponadto na podstawie przedłożonych przez powódkę paragonów nie sposób stwierdzić, czy widniejące na nich produkty zostały zakupione z przekazanej na ten cel kwoty 50 Euro czy też ze środków powódki i czy w ogóle zostały zakupione przez powódkę. Ponadto jak wynika z materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy, w szczególności z zeznań świadków J. Ż. i R. S., powódka nie informowała pozwanej o fakcie dokonywania zakupów żywności z własnych środków finansowych. Na marginesie należy także zauważyć, iż produkty widniejące na paragonach takie jak wódka, karma dla psa, słodycze które rzekomo powódka miała kupić z własnych środków finansowych z całą pewnością nie są produktami niezbędnymi i wykraczają poza zakres podstawowych produktów żywnościowych, które to powódka miała zapewnione w ramach umowy o pracę.

Na uwzględnienie nie zasługuje również roszczenie powódki z tytułu drugiej umowy zawartej z pozwaną w dniu (...) roku, a mianowicie o wynagrodzenie za opiekę nad dwoma osobami.

Jak powyżej wskazano bezspornym jest, że strony łączyły umowy o pracę w okresach objętych sporem, w ramach których powódka uzyskała wynagrodzenie, jak również diety z uwagi na pracę poza granicami kraju.

Powstanie stosunku pracy bez względu na podstawę prawną (umowa o pracę, mianowanie, powołanie, wybór) wymaga zgodnych oświadczeń woli pracodawcy i pracownika. Z kolei art. 22 § 1 k.p., który zawiera legalną definicję

stosunku pracy, wskazuje na cechy stosunku pracy, określa jego treść, podmioty oraz zobowiązania wzajemne stron. Konstitutywne cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych to: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia.

Jak wynika z akt sprawy kolejna umowa o pracę z dnia (...) roku zawarta została pomiędzy powódką a pozwaną na tożsamy sposób, co umowa z dnia (...) roku i warunki te powódka w pełni zaakceptowała. W związku z zaistniałą sytuacją na miejscu pracy związaną z dodatkowymi obowiązkami powódki polegającymi na opiece nad dwojgiem osób, łączna wartość wynagrodzenia oraz diet została – po interwencji powódki – zwiększona do kwoty 1200 Euro miesięcznie. Okoliczności te niewątpliwie potwierdza materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, jak również sama powódka, która zaakceptowała wysokość zwiększonego wynagrodzenia, nie kwestionując w żaden sposób uzgodnionej kwoty. Wprawdzie powódka nie podpisała umowy o pracę zawartej z pozwaną w dniu (...) roku to zdaniem sądu okoliczność ta nie może stanowić podstawy do zawarcia innej – bardziej korzystnej z punktu finansowego dla powódki umowy – już po jej wykonaniu. Także negocjacje dotyczące warunków umowy po jej wykonaniu i chęć uzyskania wyższego wynagrodzenia uznać należy za nieuprawnione i spóźnione ze strony powódki, przy czym okoliczność ta nie może wywoływać dla pracodawcy takich skutków, że wynagrodzenie to zostanie podwyższone.

W związku z powyższym Sąd żądanie powódki oddalił, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. § 6 pkt 3 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 ze zm.).